

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Ára évenként 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhavas sorát először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik. A nyilatkozati cikkek sora után 15 kr. előleges beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzandók.

KIADÓ-HIVATAL:

Középuteza, STEIN J. könyvkereskedése.

A német-dán kérdésről.

IV.

Azon stipulatio, melyért Austria s Porosz ország 1850-ben a schleswig-holsteini forradalmat leverni segítették azon czélból, hogy egy makacs belharcnak véget vessenek, két oldalú kötelezettséget foglal magában.

Dánia arra kötelezte magát: hogy

1) A schleswigi országgyűlést viszont helyreállítsa.

2) A hercegséget a királyságba nem fogja bekebelezni.

3) Holstein és Schleswig közös intézményeit megtartja.

Ezért a dán kormány a következőkről biztosított:

1) A schleswig-holsteinismus elve végkép megsemmisítettik.

2) Ennek folytán sem Holstein és Schleswig egyesítéséről, sem ezeknek valamely más-szerű összeköttetéséről, mint a dán királysággal létezőről, most vagy jövőben szó nem leend.

3) A minnek következtében az 1834 óta fenálló közigazgatási s főtörvényszéki közönség örökre megszűnik.

Ezek az 1851-ki stipulatio pontjai. E szerint Dánia megígérte Schleswig országos önállását; a két német hatalom hasonlóan meg, hogy ezt a német szövetséghez tartozó Holsteinnal nem identificálja.

Ezen stipulatio a történelmi jogok alapján nyugszik és helyes; de a dán királyok más magyarázatot adtak; meghagyták ugyan Schleswig tartományi gyűlését, de az alig beszélhetett egyébről, mint az Eider-esatorna szabályozásáról, vagy talán a schleswigi pítőká termeléséről. A dán király közös alkotmányi eszméjét erőszakolta ezen önálló hercegségre, meghívta a birodalmi tanácsba, hogy ott tehetetlen minoritása, jelenléte által a dánok beolvasztó s uralkodásra törv intézményeit legalizálja; a dán rigsråd intézkedett a hercegség minden oly ügyéről, mely egy terület politikai joga körébe tartozott; a régi magyar vármegyék magasabb politikai jogokkal bírtak, mint a schleswigi tartományi gyűlés. És a hatalom ez eltulajdonítása annál nyomasztóbb volt, mert Schleswig s Holstein értelemisége s nagyobb birtokosai németek s önállásra törekvők, míg a rigsråd abszolút többsége dán, és beolvasztásra törekvő. A legnagyobb nemzeti és politikai ellentét, a minő esetekben az öszalkotmány vagy chimera, vagy örökös belforradalom kovásza.

A német dieta, midőn a hercegségeknek veto jogot követelt, s annak feltétele mellett beleegyezett a birodalmi képviselők közösségbe, a legtöbbet tette a mit tehetett; de a dánok czélja nem az volt, hogy ők és a németek egymás mellett uralkodjanak, de uralkodni akartak a dánok a németek felett; az előbbiektől levén a király, a ministerium, s rendelkezésük alatt a hadsereg, szóval a jus fortioris.

Igy erőszakolván Dánia az összmonarchia és közös birodalmi tanács eszméjét a német hercegségekre, Ausztriának s Poroszországnak a fennebbi stipulatio alapján Schleswigben, valamint a német szövetségnek Holsteinban fellépni, s a dán királyt a hercegségek országos autonómiájának fentartására kényszeríteni is tökéletes joga volt, s csak szerencsésnek mondhatja magát a két hercegség, hogy jogának folytonosságát, s az uralkodói ígéretet, kötések s pozitív törvények érvényét annyi hatalmasság védi.

A fennebbi stipulationak mintegy európai egyensúlyi következménye volt a londoni szerződés. Meg kell ennek természetével is ismerkednünk, hogy Holsteinra, valamint az

oszrák s porosz politikára nézve igazságos ítéletet hozhassanak.

A londoni szerződés főczélja volt a dán örökösödést szabályozni, minthogy a király magtalan volta miatt az örökösödés nehéz kérdésének bekövetkezésétől méltán lehetett aggódni; és e kérdés annál terhesebb volt, mert a dán monarchia igen sok apró részből állott össze, melyekben a jogszert örökösödés a monarchiát szakgatta volna szét, melynek együtt maradása az európai egyensúly érdekében fontos.

Nemcsak az oldenburgi ház fia mellékágának örökösödési joga forgott kérdésben Schleswig- és Holsteinra nézve, de az oroszoknak is örökösödési követelése volt Holstein legfontos pontjához Kielhez és Ranzanhoz.

Az európai nagyobb s kisebb érdekelt hatalmak Anglia, Francia- Porosz- Orosz- és Svédország, valamint Austria összegyűltek Londonban, s meghatározták Keresztélynek a glücksburgi hercegek legifjabb sarjának örökösödését, kiről már első cikkünkben említettük, hogy rokonának a dán király ellen intézett mozgalmaitól mindig távol tartá magát. Ezen trónörökös kedvéért az orosz is lemondott minden követeléséről, a dán király is elfogadta öt örökösét, s így az örökösödés is el volt döntve; — de a legilletékesb német szövetség, és a két hercegség híre nélkül.

De a londoni szerződés csakugyan egy roppant sebet vág a német közvélemény követelésének tiszta jogosultságán, mert ott egy igen fontos lemondás történt; ugyanis az augustenburgi herceg Dánia által kifizetett pénzért lemondott örökösödési jogáról, eladta azt, mint egykor a könyvelő Báthori Zsigmond eladta volt Erdélyt.

Ez már megint egy új kérdés a nagy kérdések közt. A németek azt mondják, az augustenburgi herceg lemondott saját személyi jogáról, de nem fia jogáról. Ezzel szemben a dán örökösödés pártolói azt mondják, hogy a herceg fia Ferdinánd 1852-ben már nagykoru volt, atyja lemondásának nem mondott ellene, s így annak érvényét hallgatva elismerte.

Ily bonyolult, ily fontos, ily kényes ágai vannak e kérdésnek.

Conservatív szempontból igazuk van Ausztria- és Poroszországnak, midőn a német követelések tulzásai s Dánia beolvasztási törekvése közé fegyveres erővel állottak.

Népügyi szempontból másképp áll, miután a londoni szerződés a hercegségek híre nélkül kötött; mert ha valamely uralkodó ház lemond egy ország kormányzásáról, akkor a nép jog szerint azon országnak kell új uralkodót választania.

Ámde e két szemponton kívül áll egy harmadik szempont, a világpolitikai opportunitás szempontja, a mely uralkodik a többség ereje által egy a nemzeti vagy országos jog, mint az egyes területek pozitív törvényei felett; ha ezen nemzeti jog vagy pozitív törvény kivétel világkatasztrófokra vezető Eris almájává válassal fenyeget, akkor az európai nemzet család avatkozik a kérdésbe, hogy a vihart megelőzze.

Ily eset van Holsteinban.

Kiel a keleti tenger legerősebb kikötője, egy nagyhatalom birtokában uralkodó pontja, a válnék Európa tengerészetének, és a mint Dánia örökösödési jog szerinti részre szakgattatik, Kiel az orosz császári házat illeti. Mit ér pedig Holstein Kiel nélkül, s mit érne a német szövetség, ha Oroszország Kielbe beférkeznék. Már pedig az oroszok mostani semlegessége arra mutat, hogy ha az 1852-i londoni szerződés romjain a dán monarchia

bomladozni kezd, Oroszország előálland követelésével.

Im a pozitív és nemzeti jog, s a világpolitikai opportunitás roppant összelátkozási; mily felséges szónoklatokat lehetett volna tartani ezen véghetlen horderejű kérdések mellett a bécsi birodalmi tanácsban, mily erős álláspontot foglalhatott volna ott el minden pártszínezet, s mennyire irányt adólag kilehetett volna e kérdést tisztázni egy erős és velős parlamentnek.

Mi csak constatirozzuk a tény s ismételjük a mit kimondottunk, hogy Austria ekkor nagy hatalmi és conservatív politikát követ Poroszországgal együtt; ők bevágtak a gyuladás kezdetén, hogy egy általános conflagratió megelőzzene. Hogy vállalatjuk minő sikert arat attól függ, hogyan fogják a többi hatalmasságok magukat tartani.

Hozzák naponta a lapok, hogy Olaszországból aggasztó hírek érkeztek. Nagy kérdések jöhetnek az események felszínére: mi ezuttal a dán kérdést kívántuk tanulmányozni és ismertetni. Ugy hisszük, hogy feladatunkat teljes elfogulatlansággal oldottuk meg, s éppen ezért igazságos szempontokat állítottunk fel, melyekből az egyéni felfogás szerint okoskodhatik tovább mindenki.

Az orsz. muzeum-egylet nagy gyűlése febr. 15-kén.

Titkári jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

Mint minden, a mi emberek műve, és emberi kéz vezetése alatt áll, ugy muzeumunk és egylettünk ügye, a melynek állásáról egy újabb év lefolyta után az igazgató választmány e perczben általam terjeszti számadó jelentését a tisztelt közgyűlés elibe, fénydalt és árnydalt fog mutatni, az egyiket haladása mozzanataiban, a másikat hátramaradásában. Az igazgató választmány ugyanis, valamint egyfelől örömteljes öntudattal sorolja elé, mennyire haladt, mennyit gyarapodott az ápoló gondjaira bízott intézet kezelése és vezetése alatt, másfelől köteletségének tartja a hiányokat, hátramaradásokat, és a mi ezeknél keletkező félben levő intézetre nézve még sokkal veszedelmesebb, a haladás útját álló akadályokat egész őszinteséggel előadni, nem csak abban bizván, hogy meggyőződése szerint ő mindezeknek nem oka, hanem azt is remélvén, hogyha e tekintetben a helyes eljárás el nem találásának nemleges büne terhelné, a tisztelt közgyűlés megismerkedvén a dolgok és körülmények állapotával, bölcs határozatok és rendelkezések által utba fogja igazítani, és ez által képezzé tenni a netalán maga okozta bajok orvoslására.

Az igazgató választmány, mint különösebb az egylet gazdasági ügyei kezelője, legelőbb is e gazdasági ügyek folyamáról és állásáról számol. Minden gazdaságnak az alapja a pénz, és így lánuk legelőbb a pénzügyet. A pénzügynek ismét két ága van, egyik a vagyoni állást, a tökét tárgyalja, a másik a folyó jövedelmeket és azok mire fordítását.

Mielőtt azonban a pénzügy e két ágának tüzest tárgyalására térhetnénk, egy figyelmeztetést kell előre bocsátanunk. Ha itt csak arról kellene számolni, hogy a lefolyt évben mi jött be a pénztárba, mi ment ki belőle, e jelentéseknek nem kellene az erre vonatkozó részletek fejtegetésére kiterjeszkednie, elég volna egyszerűen arra utalni, a mi részint nyomatásban a tisztelt közgyűlés kezében van, részint a pénztárnok ur előterjesztésében fog előfordulni. Itt egyébről lesz szó, és ezt azért volt szükség elmondani, mivel ebben rejlik annak is az oka, hogy az itt elősorolandó számbeli adatok sok tekintetben el fognak állni a kinyomott számadás és a pénztárnoki előterjesztés adataitól.

Ha egy és ugyanazon tárgyról szóló két jelentés különböző adatokat mutat fel, ez azt a gyanút ébreszthetné, hogy a kezelés meglehetősen zavaros. E gyanu elhárítására szükséges azt is megjegyezni, hogy a pénztárról szorosán véve a pénztárnok ur fog jelentést

tenni, és a mennyiben pénztárkezelési és számadási adatokról van szó, csak is az ő adatai egyeznek a valódi tényállással. Az itt elősorolandók ellenben azt mutatják ki, a minnek lenni kellene, és egyszersmind arról adnak felvilágosítást, hogy az, a minnek lenni kellene, mért nincs. Tehát nem csak zavar nincsen, hanem éppen arról fog a tisztelt közgyűlés meggyőződni, hogy a kezelés pontos és tiszta, és nincs semmi, a min fenn kellene akadni.

Es már most vessünk egy pillantást a muzeum-egylet vagyoniállására:

1862-nek a végén az egylet alaptőkéje következőleg állott:

I. Valósággal befizetett tőke volt 160,735 ft. o. é. E tőke állott:

a) 10,600 pfért névértékű földtehermentesítési kötelezvényben, a mely osztr. értékben teszen 11,130 ft.

b) 100 pfért névértékű nemzeti kölcsön kötelezvényben, a mely teszen osztr. értékben 105 ft.

c) Kilencz helyre kamatozásra kiadott tőkéről szóló magán kötelezvényben, a mely tesz 149,500 ftot.

II. Be nem fizetett, de kötelezvények által biztosított alapítványok, a melyek összege 26,429 ft 51 kr.

III. Csak aláírt, de sem be nem fizetett, sem kötelezvény által nem biztosított alapítványok, a melyek összege 26,357 ft.

IV. Építési tartaléktőkében valóságos es. kir. aranyban 208 darab, a melyből 200 db szabályszerűen ki volt adva kamatra.

Már a II. pont alatt említett 26,429 ft 51 krnyi összegbe egy néhány oly tétel van foglalva, a mely a szó teljes értelmében csak képzelt vagyon. Igaz ugyan, hogy a róla szóló formaszerű kötelezvény ott van a pénztár szekrényében, de nem csak, hogy annak kelté óta az illető alapító egy fillér kamatot se fizetett, hanem részint azért, mivel az illető aláíró már a kötelezvény aláírásakor juttatott lánban ember volt, részint mivel azóta jutottak ily állapotra, a tőke is kétesnek tekinthető.

A III. szám alatt felhozott összeg nagyobb része is fájdalom ez osztályba tartozik. Egy néhány tételt kivéve, a melyek bejövételére biztosan számíthatni, többnyire oly aláírások ezek, a melyek vagy merőben megtalálhatatlan emberektől származnak, vagy a melyek aláírói a muzeum-egylet létre jötté előtt elhaltak.

1863 végén pedig így állott az egylet tőkéje:

I. Valósággal befizetett tőke 162,250 ft o. é. E tőke állott:

a) 11,800 pfért névértékű földtehermentesítési kötelezvényben, a mely teszen osztrák értékben 12,390 ft.

b) 200 pfért névértékű nemzeti kölcsön kötelezvényben, a mely teszen osztr. értékben 210 ftot.

c) Tíz helyre kölcsönben künn levő tőkéről szóló magán kötelezvényben 149,650 ft.

II. Be nem fizetett, de kötelezvények által biztosított alapítványok összege 27,429 ft 51 kr.

III. Csak aláírt, de se be nem fizetett, se kötelezvénynyel nem biztosított alapítványok összege 24,557 ft.

IV. A tartaléktőke 220 db aranya, a melyből 200 ki van adva kamatra.

Általában egybevetve az 1862 végén meg volt tőke egész összegét az 1863 végén volt összes tőkével, látjuk, hogy: 1862 végén volt 213,521 ft 51 kr; 1863 végén volt 214,236 ft 51 kr, tehát gyarapodott a tőke 715 forinttal osztr. értékben.

E gyarapodási összeg azonban nem mond egészen igazat, bizonyos tekintetben többet, bizonyos tekintetben kevesebbet mond a valószínűságnál.

Többet mond, mert egyfelől részint kötelezvényvel biztosított, részint csak aláírásban meg volt alapítványokban volt 1150 ft tőke már most be levén fizetve urbéri és nemzeti kölcsön kötelezvényekben, ezek névértéke osztrák értékre levén változtatva 57 1/2 ftal szaporítja a tőke összegét, a mi csak tetsző gyarapodás, másfelől 150 ft, ez összegből csak szükségéből és ideiglenesen tőkésített részvényilleték, a valóságos gyarapodás tehát csak 507 1/2 ft osztr. értékben, a mely valószínűsággal új alapítványokban és egyszerre befizetett 10 évi részvényekben begyűlt.

Kevesebbet mond, mert gyűlt ez év folytában 199 ft 52 kr. valóságos alapítvány

ség lakossága származására és érteletére nézve német: egy semmi szava sem lehet az ellen, ha Olaszország elveszi Velencét csak azért, mert Velence lakossága olasz. Németország, a mely még a gondolatától is borzad annak, hogy Dánia németek felett uralkodik, többé nem gondolhat arra, hogy uralmát Olasz- Lengyel- és Magyarország felett tovább folytassa; a melyekhez nincs több joga, mint Dániának a hercegségekhöz. A mi Kielben igaz, nem lehet Velencében, Lembergben és Pestben hamis stb.

Németország. Berlin, feb. 13. Való sul, hogy Angol, Francia- és Oroszország fegyverszünetet javasoltak, a mely szerint Alsén szigete a dánok hatalmában maradna, és hogy e javaslatot Berlinben nem fogadták el.

A csatáiról újabbat csupán annyit jelent a táviró, hogy 11-én Torfmoorgavasd és Rackebüll között előrsi csatározás volt, és hogy a német nagyhatalmi csapatok Eckensundnál egy órházat elfoglaltak.

A már közölt csaták részleteiről a következőket írják: A midőn Gablenz altábornagy febr. 6-án reggel megtudta, hogy Schleswiget a dánok elhagyták, s hogy ezt Feldegg ezredes már 4-kén reggel megszállotta, azonnal elrendelte a Nostiz és Thomas dandárának a flensburgi uton való előre nyomulását, ezek élére Lichtenstein huszárokat állítván. Többet nem lehetett összevonni, mert egy fél dandár Güby mellett, s Dobzenky dandára Missunde közelében állott, hogy egy diversióval Károly porosz hercegnek Cappelon át Schleswigbe való nyomulását támogathassa; míg a Coronini gyalog ezrednek Schleswig városát kellett megszállva tartania. Bárha a dánok már este 9 és 10 óra közt kezdték Schleswiget elhagyni, a huszárok már másnap délelőtt utolérték őket s folytonosan üzték. A dánok, bárha csak kisebb csapatokkal, mégis ellenállottak, de mindamellett két 8 fontos gránátgyujtok az osztrákok kezébe jutott. Az idő igen zord volt s az utat tükörsíma jég borította; főzésről szó sem lehetett s az osztrákok már négy napja tanyáztak a szabadban. Wrangel tábornagy jelentést véve Gablenztől, azonnal lóra ült, Schleswigbe sietett, ott találta az osztrák parancsnokot. Innen adott parancsot, hogy a sereg másnap jókor reggel induljon Flensburg ellen, a melyet három oldalról kellett megtámadnia. Gablenz a huszárokkal s egy féltest négyfontos ágyúval sietett előre s délután 4 óra előtt Overseend el ellenség utócsapatára akadt. Wrangel parancsa szerint csak Overset kellett volna megszállani s a huszároknak Flensburg felé kellett volna elmozdítani; de mivel Gablenz beáta, hogy az ellenségnek erős utócsapatával van dolga, bár arra nem volt parancsa, elhatározta, hogy támadást intéz. A négyfontosokkal lövetvén s a huszárság által atakiroztatván, a dánok állásukat elhagyták, s egy sürtlen benőtt dombra buzdított. E közben Nostiznak hajnal óta talpon levő, négy napja szabadon tanyázó dandára is megérkezett, mire a hadtestparancsnok támadásra adott rendeletet. Az erdő körül az ellenség jobb szárnyával igen kemény harc folyt, minek bizonyossága a 9. vadász zászlóalj s a belga király ezred nagy vesztesége. A dánokat visszavonulási utjuktól teljesen elzárták s Klein-Solt felé szorították. E helyütt mintegy 300 dán fogoly került osztrák kézbe. Ugy látszik, hogy a dánok e támadás után mondottak le Flensburg minden további védelméről, a mely városban a poroszok már nem találtak ellenségre, midőn 7-dikén oda érkeztek.

Ujabbak. Az erdélyi vasút tárgyában ki-nevezett bizottság meglette jelentését a ház-nak — írja a „Botsch.“ — melyből kitűnik, hogy a nagy-várad-kolozsvári vonal főnehézsége nem a Királyhágó, hanem a kolozsvár-s fejevári vonalon van, s hogy a várad-, kolozsvár- szebeni vonal kevésbé költséges, mint az arad-szebeni, hozzá számítva a kolozsvári szárnyvonalat. Ennél fogva a bizottmány azt javasolja, hogy a ház elismervén egy vasút szükségét, mely által Erdély, Magyar- és Moldva Oláhországgal összeköttesse, e célra az államkincstár kamatbiztosítéka megadatik, a kormánykincstár egy egész erdélyi vasúthálózatot illető előterjesztése felle-tetetik s felszólítatik az, hogy a jövő ülés-szakra terjeszsen elő más javaslatot, mely által egy a birodalom, mint Erdély érdekeinek megfelelő vasúti fővonal indítványoztassék.

— Hamburg, febr. 14. Ma reggel érke-zett magán tudósítások szerint, Düppelnél tegnap este óta heves csata foly.

— Kopenhága, febr. 13. A „Faedre-landet“ biztos forrásból alaptalannak állítja,

a hirt, hogy a fegyverszünet iránt alkudozás történt volna. A titkos tanács tegnapi ülésé-ben elhatározták, hogy az egész nemzeti erőt felhasználják Schleswig visszaszerzésére.

Bécsi borsár február 17-én: Nemzeti köl-csön 79.15. 5%. Metalliques 71.60. Bank-rész-vény 774.—. Hítel részvény 188.—. Váltó Lon-donra 118.70. Ezüst 118.—. Arany 5.71.

1860-diki Állam kölcsön 91.90.

Február 15-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 74.—. Erdélyi 71.—.

Bejegyzett gabnaárak a pesti gabona-csarnokban febr. 9-én.

Osztrák mérő.	Suly, font.	ft	kr.	ft	kr.
Osztrák értékben.					
Buza búsági . . .	87—88	—	—	—	—
„ tiszai . . .	86—88	5	40	5	60
„ fehérmegyei . . .	85—87	5	25	5	55
„ bacsikai . . .	85—86	5	20	5	35
Rozs	77—79	3	65	3	70
Árpa serfőzésre . .	68—70	3	10	3	20
„ étetésre . . .	65—67	2	90	3	—
Zab	42—44	2	20	2	25
Tengeri	82—84	3	60	3	70
Köles	—	3	50	3	60
Repeze	—	5	50	6	—

Bécsi gabonabörze február 6-án.
Győrben marosi buza 89 fontos 5 fit 90 kr. 88½ fontos 5 fit 95 kr. Febrvári 89 fut 5 fit. 60 kr. 87 fut. 5 fit 80 kr. 87—87½ fut. 5 fit 45 kr. győri 88 fut 5 fit 30 kr. — 5 fit 35 kr. Bécsben marchfeldi 88 fut. 5 fit 30 kr. Árpa Bécsben felső vidéki 70 fut 3 fit 33 kr. 72½ fitos 3 fit 35 kr. bajor 65 futos 2 fit 30 kr. 2 fit 55 kr. Zab Bécsben felső austriai 48 fut. 2 fit 28 kr. 51 fontos 2 fo-rint 32 krajcz. mérőnkint Buzaforgalom 25000 mérő.

Gabnaárak a ki-rályhágon tul.

Buza.	Rozs.	Árpa.	Zab.	Köles.
krajczárokbán.				
Szeged február . . .	3.	540	425	360
Veszprém . . .	26.	510	330	260
Losoncz . . .	9.	444	380	300
N.-Várad . . .	24.	490	360	340
Debreczen . . .	27.	500	380	270
Arad . . .	23.	550	425	—
Eger . . .	21.	510	430	350
Esztergom jan . .	30.	480	350	300
Munkács . . .	21.	400	290	—
Székesfehérvár . .	30.	500	380	320
Zenta . . .	24.	520	—	350
Buda febr. . .	3.	530	360	290

Alsó ausztriai mérő: vagy is két nagy véka.					
Erdélyi	Tiszta buza.	Rozs.	Árpa.	Zab.	Törökbüza.
piaczi árak:					
krajczárokbán.					
Abrudbánya január 15.	440—400	—	—	180—170	320—300
Beszterce február 9.	300—260	200	180	130	200
Brassó . . .	294	148—140	146—132	100	94
Dézs február 9.	320—300	230—210	—	150—130	220—210
K.-Fehérvár . . .	405	280	—	180	256
Kolozsvár február 11.	160	140	190	150	125
M.-Vásárhely február 11.	350—320	240—210	—	112	198
N.-Enyed . . .	336—316	200—126	—	168—120	240
Szamosújvár február 15.	360—320	260—220	—	130—120	230—220
Szászváros január 2.	400—380	300—280	—	120—110	225—220
Sz.-Régen február 11.	336—300	210—200	180—170	130—120	208—200
N.-Szeben . . .	373—320	217—213	200	160—147	227—213
Sz.-Udvarhely . . .	320—310	154—145	—	100	92
Torda február 13.	362—346	216—210	160—150	146—140	240—130

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

HIVATALOS.

Sz. 419. 1864.

Hirdetmény.

N mes Kolos megye ideiglenes törvényszéke közhírré teszi, miszerint a pesti királyi váltó törvényszéknek 1864. január 25-kén 4172. sz. kelt végzése által nagykereskedő Kern Imre felperesnek a gróf Csáki György csőd-tömege mint alperes ellen, felperesnek 23,000 ft. o. é. váltótörke követelése, ennek és pedig 11500 ft. után 1862. január 18-tól, 11500 ft. után pedig 1862. február 15-től járó 6% kamatai, 353 ft 79½ krban megítélt egy a jelenleg 45 ft 12 krban megállított és ezután végrehajtási költség erejéig alperesi csőd-tömegeknek már bíróság lefoglalt 26,860 ft. és 6089 ft 50 kr o. é. becsült marbak, gazdasági eszközök és gabona nemtekből álló ingóságainak végrehajtási árverezése elrendeltetvén, ezen árverezés fogatatosítása végett határnap tűzött ki folyó 1864. ik év Április 18-kára és következő napjaira és május 9-kére és követ-kező napjaira d. e. 9 órára N. Almáson az uradalmi kastélyban, mirtől a venni szándéko-zók azon hozzáadással értesítettek, hogy az elárvezendő ingóságok az első határnapon csak becsárban vagy azon feljűl, a másodikban azonban becsárban alól is a többet ígér-kek készpénz fizetés mellett el fognak adni.

Nemes kolos megye törvényszékének 1864. február 9-kén tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

(31)

Folyó 1864-ik év február végén

történik a bádeni vasutpálya államnyeremény sorshuzása. Ezen sorsjegyek el-adása minden államban törvényesen meg van engedve.
Főnyeremények: 14-szer 50,000 ft, 54-szer 40,000 ft, 12-szer 35,000 ft, 23-szor 15,000 ft, 35-ször 10,000 ft, 40-szer 5,000 ft, 58-szor 4,000 ft, 366-szor 2,000 ft, 1944-szer 1,000 ft, 1777-szer 250 ft, legkisebb nyeremény 48 ft. — Az egész nyereményösszeg tészen 400,000 forintot.

Egy sorsjegy ára a fennebbi buzásra 8 ft. 6 együttesen 15 ft o. é. A hivatalos sorshuzási lajstromok, valamint játéktérvek mindenkinek ingyen és bérmentesen szolgálnak ki.

A szives megrendelések készpénz beküldés mellett legpontosabban teljesíttetnek.

Ifj. LINDHEIMER JAKAB állampapír kereskedése, majnai Frankfurtban.

(25)

Peterlongo János

tyroli fegyvergyárában Innsbruckban

készen kapható néhány száz kétesövű puská 14 fttól—120 fttig egy száz schweiczi golyós puská (Stutz) 48 fttig egy száz tyroli czellövő- és másféle golyós puská (Stutz)

34 fttől—100 fttig

mintegy ötszáz revolver Colt Ádám- s Lefauchaux-féle szerkezettel; nagy mennyiségű drót- és vasesövű zsebpisztoly, Tercerolle, egy és két csőre.

Kaphatók még nagy választékban: nyeregpisztolyok, vontcsövű-puskák, hátultöltő Lefauchaux-fegyverek, revolverkarabélyok, czellövéshez való pisztolyok; egy és vontcsövű rövid és hosz-szu serétes puskák, vadászkések s mindenféle vadászati eszközök.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

A fegyverek pontos és szilárd szerkezetéről, úgy szintén azok biztos já-rásáról teljes jótállás nyújtatik.

Megrendelések részletfizetésre is teljesíttetnek, ha a megrendelő fizetési képességét hivatalos bizonyítvánnyal kimutatja.

Árjegyzékek kívánatra ingyen küldetnek.

(29)

Haszonbéres jöszág.

A Pásztohy Albert-féle bábóhalmi jöszág: udvarház, mindennemű gazdasági épít-letek, a hozzá tartozó kül-sők, különösen bő terméssz szőlőkkel együtt, folyó évi ápril 24-től kezdve 6 évre haszonbérbe adandó. Értekezhetni személyesen vagy bérmentes levél által t. Ujfalvi József ural Szőkefalván.

(30)

Haszonbéri hirdetmény.

Bors Albert és veje Zámbo Juliánának m.-n.-csányi határon mintegy 370 hold tago-sított birtokok, haszonbérbe kiadó, mi is nagyobb részt kaszáló és legelő; bővebb érte-ítést lehet kapni a tulajdonosoknál belső-királyteza, 568-dik számú háznál.

(31)

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárrt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyenyeden, Sindel Károlynál Brassóban

kapható:

Közkedvességű magyar zenemű!

OLASZHON köszöntése MAGYARHONHOZ.

Suppé F. után.

Zongorára átírt Berecz Ede. Ára 90 kr.

„CARAFFA és az eperjesi vér-törvényszék“ című történeti kor-rajz a XVII. századból. Irta K. Papp Miklós. Két kötet. Ára 1 ft 80 kr.

Szent történetek az ó és új szöve-tségből bibliai mondatokkal szerkeszt-ve. Iskolai használatra irta Turbuoz Ferencz, dézsi kisdiedővő. A szö-vegbe nyomott számos fametszetekkel Kemény kötésben 30 kr.

Történelmi gyöngyök. Gyűjté s be-tűrendes sorba raká Kiss Mihály, unitárius esperes és árközi pap. Ára kemény kötésben 1 ft 60 kr.

Vadrózsák, Székely Népköltési Gyűj-temény. Szerkeszti Kriza János. I-ső kötet 2 ft 50 kr.

A vegytan iskolája Dr. Stöckhardt után dolgozta Berde Áron termé-szettudományok tanára és a magy. tud. akademia l. tagja. Második átdol-gozott kiadás. Ára 2 ft o. é.

Az északi fény. Regény 3 kötetben, írta Dózsa Dániel. Ára 3 ft.

Rövid utasítás egy husz hold területű váltógazdaság rendezésére: kis birtokosok számára. Az erdélyi gazdasá-gi egyesület kívánságára írta b. Bánfy János, kiadta az erd. gazd. egylet. Má-sodik kiadás. Ára 35 kr.

Szőlő-mivelés (az ugaros) minden ed-digi szőlő-mivelés módjához alkalmazva összejegyezte 15 évi tapasztalás alatt egy atya fia számára. Ára 70 kr.